

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Indráčkem v právní věci

žalobce: **B. O.**
státní příslušnost Gruzie
t.č. pobytem PoS Havířov, Na Kopci 5, 735 64 Havířov – Dolní Suchá
zastoupený advokátem Mgr. Ladislavem Bártou,
sídlem 702 00 Ostrava – Moravská Ostrava, Purkyňova 787/6,

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra ČR**
sídlem Nad Štolou 3, 170 34 Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 1. 4. 2020, č. j. OAM-67/ZA-ZA11-ZA20-2020, o udělení mezinárodní ochrany

takto:

- I. Žaloba **se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

III. Odměna advokáta Mgr. Ladislava Bárty se určuje částkou 6 800 Kč, která mu bude proplacena z účtu Krajského soudu v Ostravě do 60 dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí.

Odůvodnění:

1. Rozhodnutím ze dne 1. 4. 2020, č. j. OAM-67/ZA-ZA11-ZA20-2020, žalované Ministerstvo vnitra ČR zamítlo žádost žalobce o udělení mezinárodní ochrany jako zjevně nedůvodnou podle ust. § 16 odst. 2 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“). V průběhu správního řízení vzal žalovaný za objasněno, že důvodem podání žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany je strach z neznámých osob, které ho ve vlasti sledovaly a obava z jednání bývalého manžela jeho ženy. Žalovaný poukázal na to, že Gruzie s výjimkou Abcházie a Jižní Osetie je dle § 2 vyhl. č. 328/2015 Sb. považována za tzv. bezpečnou zemi původu ve smyslu ust. § 2 odst. 1 písm. k) zákona o azylu. V případě žalobce žalovaný nezjistil, že jeho zemi původu nelze považovat za bezpečnou a shledal tak naplnění podmínek pro zamítnutí jeho žádosti o udělení mezinárodní ochrany podle ust. § 16 odst. 2 zákona o azylu jako zjevně nedůvodné.
2. Žalobce proti uvedenému rozhodnutí žalovaného podal včasnou žalobu, kterou nijak neodůvodnil a žádal, aby mu pro řízení o této žalobě byl ustanoven zástupce z řad advokátů. Jeho žádosti krajský soud usnesením ze dne 4. 6. 2020 č. j. 18 Az 25/2020 - 14 vyhověl a zároveň vyzval ustanoveného právního zástupce k doplnění podané žaloby. V podání ze dne 16. 6. 2020 právní zástupce žalobce vytýkal žalovanému porušení zákona č. 500/2004 Sb., správní řád ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) v jeho ustanoveních § 2 odst. 1, § 3, § 50 odst. 2, 3 a 4 a § 68 odst. 3. Podle žalobce žalovaný nezohlednil jeho specifický případ a nevyhodnotil naplnění podmínek ust. § 16 odst. 2 zákona o azylu a ve věci nerozhodl meritorně. Specifičnost svého případu spatřuje žalobce v tom, že mu vyhrožovali příslušníci speciálních jednotek policie a to jen proto, že byl „v nesprávném čase na nesprávném místě“. Jednalo se o jednotku policie Gruzie, která disponovala gruzínskými a osetinskými policejními uniformami. Po tomto incidentu byl žalobce hledán u své matky pravděpodobně právě příslušníky této policejní jednotky. Existenci reálného pronásledování a jeho ohrožení nasvědčuje i napadení neznámým mužem v restauraci. Žalobce poukázal na zprávu o stavu lidských práv 2016 – Gruzie od US Department of State, která hovoří o tom, že v Gruzii jsou stále problémy v oblasti lidských práv. Kromě toho je v zemi rozšířená i korupce, která bují i ve státních institucích. Pakliže žalobce byl vystaven útlaku právě ze strany bezpečnostních složek, nelze mu vytýkat, že se u nich nedomáhal ochrany. Žalobce dále poukázal na zprávy o zemi svého původu svědčící o problémech v oblasti porušování lidských práv ze strany orgánů činných v trestním řízení, nezávislosti soudnictví a vyšetřování trestných činů a to i v souvislosti s pronásledováním přímo státními orgány. Podle žalobce měl žalovaný zkoumat stav policie v Gruzii, její funkčnost, míru korupce a míru užití nezákonných postupů a praktik, které se vymykají praktikám běžným ve vyspělých demokratických státech. Dále žalobce žalovanému vytýkal, že nebyl poučen o skutečnosti mající zcela zásadní dopad na řízení o jeho žádosti o mezinárodní ochranu a to, že v jeho případě dochází „k obrácení důkazního břemene“. Pokud by se žalovaný jeho tvrzeními

uváděnými v průběhu správního řízení řádně zabýval, mohlo by být zjištěno, že Gruzii nelze v jeho případě považovat za bezpečnou zemi původu a proto měla být jeho žádost o udělení mezinárodní ochrany posouzena ve vztahu k azylově relevantním důvodům. Žalobce se domáhal, aby napadené rozhodnutí žalovaného bylo zrušeno a věc mu byla vrácena k dalšímu řízení.

3. Žalovaný navrhoval zamítnutí žaloby jako nedůvodné.
4. Krajský soud vycházel z napadeného rozhodnutí žalovaného ze dne 1. 4. 2020, č. j. OAM-67/ZA-ZA11-ZA20-2020 a z připojeného správního spisu žalovaného téhož čísla jednacího a poté dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. V řízení o žalobě žalobce vycházel přitom krajský soud z ust. § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) a ze skutkového a právního stavu, který tu byl dán v době rozhodování žalovaného správního orgánu, přičemž napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích žalobních bodů (ust. § 75 odst. 1, 2 s. ř. s.).
5. Z obsahu připojeného správního spisu žalovaného krajský soud zjistil, že žalobce podal žádost o udělení mezinárodní ochrany dne 24. 1. 2020. V rámci poskytnutí údajů k žádosti o mezinárodní ochranu žalobce dne 29. 1. 2020 uvedl, že do České republiky přicestoval letecky dne 12. 11. 2019 na základě cestovního dokladu platného do 13. 5. 2029. Předtím pobýval v Polsku v roce 2018, ve Francii v roce 2018 a 2019 a v České republice v roce 2019. Žádost o udělení mezinárodní ochrany podal opakovaně a to v roce 2018 ve Francii a v roce 2019 v České republice. Jako důvod nynější žádosti o mezinárodní ochranu uvedl, že bydlí na hranici Osetie a Gruzie, přičemž jednou večer viděl v uniformách lidi z obou stran, kteří nesli v kartonových krabicích nějaké věci. Žalobce neví, co to bylo, ale oni si myslí, že ví, co to je a o čem si povídali. Pořád jej sledují a vyptávají se na něj. O mezinárodní ochranu žádá také kvůli problémům s manželčím bývalým manželem. Dne 29. 1. 2020 byl také proveden pohovor s žalobcem k žádosti o udělení mezinárodní ochrany. Při něm žalobce uvedl, že v květnu 2018 byl na návštěvě u maminky, a když šel na konec pozemku, zastavil se a uslyšel nějaký rozhovor. Najednou se rozsvítilo světlo od auta, ve kterém sedělo několik lidí a dalších, asi pět, stálo venku. Byli uniformováni, přičemž dva lidé byli v gruzínské uniformě policie a další tři měli osetinské policejní uniformy. Žalobce tyto osoby neznal, proto se obrátil a chtěl odejít, a když na něho volali, utekl. Poté slyšel nějaké výstřely, ale neví, zda střelba směřovala na něj. Následně se nějaké osoby po něm ptaly u maminky i u jeho bratra a po pěti dnech i v práci v Tbilisi. Žalobce se bál a proto odjel v červnu 2019 do Polska. Neví, o jaké osoby šlo, ale podle znaků registračních značek aut poznal, že jsou to lidé ze speciálních jednotek policie. Na otázku, zda se s těmito lidmi někdy setkal, odpověděl, že v květnu 2019 v Gruzii, když byl s kamarády na pivu, jeden muž jej napadl s nožem. Bodl jej do břicha, kde má dva stehy a řízl jej na bradě. Nemá však důkazy, že šlo o tyto lidi. Policií tuto věc nenahlásil, protože pokud jej policie sleduje, nemělo by to smysl. Neví, kdo konkrétně po něm jde, a proto se na policii bojí obrátit. Při pohovoru se žalobce dále vyjádřil k problému týkajícího se bývalého manžela jeho ženy. Ten jeho manželku nejdříve sledoval, vyhrožoval ji a dostal nejdříve dvou měsíční podmínku. Poté k nim přišel domů se sekerou, žalobce byl tehdy pryč, avšak byly u toho děti, které musejí být od té doby na práscích. Kdyby tam tehdy byl a začal je chránit, neví, jak by to dopadlo. Bojí se amnestie, že by mohl být propuštěn z vězení, kde je ve výkonu trestu za napadení sekerou na dva roky. Manželce vyhrožuje

tím, že jí volá, že je oba zabije. V případě návratu do vlasti má tedy strach z uvedených lidí, kteří ho sledovali a také má obavu z jednání bývalého manžela své ženy. Do České republiky přicestoval proto, že tady má možnost pronajmout si byt, což by v západní Evropě bylo moc drahé. Také zde má známé a lepší uplatnění. Součástí správního spisu je i informace Ministerstva vnitra České republiky, odboru azylové a migrační politiky nazvaná „Hodnocení Gruzie jako bezpečné země původu“ se stavem k dubnu 2019.

6. Podle ust. § 16 odst. 2 zákona o azylu se jako zjevně nedůvodná zamítne i žádost o udělení mezinárodní ochrany, jestliže žadatel o udělení mezinárodní ochrany přichází ze státu, který Česká republika považuje za bezpečnou zemi původu, neprokáže-li žadatel o udělení mezinárodní ochrany, že v jeho případě tento stát za takovou zemi považovat nelze.
7. Podle ust. § 2 odst. 1 písm. k) zákona o azylu se pro účely zákona o azylu považuje za bezpečnou zemi původu stát, jehož je cizinec státním občanem, nebo v případě osoby bez státního občanství stát posledního trvalého bydliště, ve kterém obecně a soustavně nedochází k pronásledování, mučení nebo nelidskému nebo ponižujícímu zacházení nebo trestům a k hrozbě z důvodu svévolného násilí v případě mezinárodního nebo vnitřního ozbrojeného konfliktu, který jeho občané nebo osob bez státního občanství neopouští z důvodů uvedených v § 12 nebo § 14a, který je ratifikován a dodržuje mezinárodní smlouvy o lidských právech a základních svobodách, včetně norem týkajících se účinných opravných prostředků a který umožňuje činnost právníkům osobám, které dohlížejí nad stavem dodržování lidských práv.
8. Žalobce v doplnění žaloby učiněném jeho právním zástupcem podáním ze dne 16. 6. 2020 vytýkal žalovanému porušení správního řádu v tom, že nezjistil stav věci způsobem, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a v rozsahu, který je nezbytný vzhledem ke konkrétním okolnostem případu, že nezjistil všechny rozhodné okolnosti a nevyšel ze spolehlivě zjištěného stavu věci a nepřihlédl pečlivě ke všemu, co v průběhu řízení vyšlo najevo. Zásadní žalobní námitkou žalobce bylo to, že žalovaný pochybil, když jeho žádost o mezinárodní ochranu zamítl podle shora citovaného ustanovení § 16 odst. 2 zákona o azylu, neboť jeho žádost měla být rozhodnuta meritorně, jelikož mu v zemi původu vyhrožovali příslušníci speciálních jednotek policie Gruzie a Jižní Osetie proto, že „byl na nesprávném místě a v nesprávný čas“. Poté byl žalobce následně hledán u své matky, pravděpodobně příslušníky této speciální jednotky. O jeho pronásledování nasvědčuje i napadení neznámým mužem v restauraci. Tvrzení, že Gruzie je bezpečnou třetí zemí postrádá hodnocení toho, zda tuto zemi lze za bezpečnou považovat i vůči osobě žalobce, s čímž se žalovaný řádně nevypořádal. Žalobce byl vystaven útlaku ze strany osetinských policejních jednotek spolupracujících s gruzínskými jednotkami a nelze mu proto vyčítat, že u nich nedomáhal ochrany.
9. V projednávané věci je nesporné, že žalobce je státním příslušníkem Gruzie, kterou Česká republika považuje s výjimkou Abcházie a Jižní Osetie za bezpečnou zemi původu v souladu s ust. § 2 odst. 1 písm. k) zákona o azylu a ust. § 2 vyhl. č. 328/2015 Sb., kterou se provádí zákon o azylu a zákon o dočasné ochraně cizinců. Zamítnutí žádosti o udělení mezinárodní ochrany dle výše citovaného ustanovení § 16 odst. 2 zákona o azylu je vázáno na splnění dvou podmínek. První podmínkou je to, že žadatel pochází ze státu, který Česká republika považuje za bezpečnou zemi původu. Tato podmínka tedy v projednávané

věci naplněna nesporně byla. Druhou podmínkou je pak to, že žadatel neprokáže v řízení o udělení mezinárodní ochrany, že v jeho případě tento stát za takovou zemi považovat nelze. Jinak řečeno, žadatel musí prokázat, že mu hrozí větší riziko pronásledování nebo vážné újmy v případě nuceného návratu do země původu než ostatním osobám v obdobném postavení. Žalobce namítal, že nebyl v průběhu správního řízení poučen o tom, že v jeho případě dochází „k obrácení důkazního břemene“. Ve správním spisu je však založena výzva k poskytnutí údajů k žádosti o udělení mezinárodní ochrany ze dne 27. 1. 2020, na které žalobce stvrdil svým podpisem, že převzal jednak toto předvolání a zároveň i poučení pro žadatele o mezinárodní ochranu v gruzínském jazyce, jehož součástí je i uvedení seznamu bezpečných zemí i to, že důvody, pro které jeho zemi není za bezpečnou možno považovat, musí prokázat žadatel. Tato žalobní námitka tedy důvodná není. Co se týče namítaného incidentu, který se měl odehrát při žalobcově návštěvě jeho matky v květnu 2018 v důsledku kterého měl být žalobce následně pronásledován speciálními jednotkami policie Osetie i Gruzie, nemůže krajský soud pominout to, že žalobce sám vypověděl, že se poté dostal bez potíží do Polské republiky a následně se pohyboval na území Francie a České republiky, kde požádal o mezinárodní ochranu. Po ukončení řízení ve věci jeho první žádosti o udělení mezinárodní ochrany v České republice, kdy bylo rozhodnuto, že Česká republika není příslušná k projednání této žádosti, se žalobce vrátil do Gruzie, což sám potvrdil svojí výpovědí o tom, jak byl napaden neznámým mužem s nožem. Ve správním spise je založena fotokopie žalobcova cestovního pasu, z ní je patrné, že tento cestovní doklad mu byl vystaven dne 13. 5. 2019 a žalobce posléze bez problémů přicestoval letecky do Prahy dne 12. 11. 2019. Tato fakta tedy vyvolávají značné pochybnosti o žalobcových obavách z pronásledování speciálními jednotkami osetinské a gruzínské policie. I kdyby se žalobce cítil tímto jednáním ohrožen (stejně tak jako jednáním ze strany bývalého manžela své ženy, což ovšem žalobou nenapadal), měl být nepochybně možná možnost se domáhat proti němu ochrany u příslušných státních orgánů. Ve shora uvedené zprávě o hodnocení Gruzie jako bezpečné země původu se mimo jiné uvádí, že gruzínští občané mohou podat stížnost ke státnímu zastupitelství a případným zneužitím pravomoci státních orgánů se rovněž zabývá ombudsman a řada nevládních organizací, které poskytují efektivní pomoc v případech porušení práv jednotlivců. Pakliže žalobce o žádnou pomoc státní orgány, co se týče jeho údajného pronásledování speciálními policejními jednotkami, nepodal, nelze z toho dovodit, že by policie či případně další státní orgány nebyly schopny či ochotny mu tuto pomoc poskytnout a že proto v případě žalobce nelze Gruzii považovat za bezpečnou zemi původu. Krajský soud proto uzavírá, že žalobce svým tvrzením neprokázal, že v jeho případě nelze Gruzii považovat za bezpečnou zemi, přičemž na tomto závěru nic nemohou změnit jím poukazované zprávy v žalobě pojednávající obecně o problémech týkajících se činnosti orgánů činných v trestním řízení či nezávislosti soudnictví a korupce a zprávy o zemi původu. Nedůvodnými hodnotí krajský soud i námitky týkající se údajného porušení správního řádu žalovaným, neboť jak bylo zjištěno z obsahu správního spisu i z napadeného rozhodnutí, žalovaný si pro toto řízení opatřil dostatek potřebných informací a zjištění a své závěry správným a přezkoumatelným způsobem vyhodnotil.

10. Žalobcem tvrzené důvody v jeho žádosti o udělení mezinárodní ochrany za situace, kdy byly naplněny podmínky zamítnutí této žádosti jako zjevně nedůvodné, nebyl žalovaný ve smyslu ust. § 16 odst. 3 zákona o zákona povinen posuzovat z hlediska důvodů uvedených pro udělení azylu podle ust. § 13 a § 14 nebo pro udělení doplňkové ochrany

podle § 14b. Zároveň také nebyl povinen posuzovat, zda žalobce, jakožto žadatel o udělení mezinárodní ochrany, neuvádí skutečnosti svědčící o tom, že by mohl být pronásledován z důvodů uvedených v § 12 nebo, že by mu hrozila vážná újma podle ust. § 14a téhož zákona.

11. Ze shora uvedených důvodů proto krajský soud žalobu žalobce jako nedůvodnou zamítl v souladu s ust. § 78 odst. 7 s. ř. s., přičemž v této věci rozhodl rozsudkem bez jednání podle ust. § 51 odst. 1 s. ř. s.
12. Žádnému z účastníků nepřiznal soud právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce v tomto řízení úspěch neměl a žalovanému žádné prokazatelné náklady v souvislosti s tímto řízením nevznikly (ust. § 60 odst. 1 s. ř. s.).
13. Ustanovenému právnímu zástupci žalobce byla přiznána odměna za jeho zastupování v rozsahu dvou úkonů právní služby po 3 100 Kč a dvou režijních paušálů po 300 Kč podle ust. § 7, § 9 odst. 4 písm. d) a § 13 odst. 4 vyhl. č. 177/1996 Sb., ve znění pozdějších předpisů, celkem tedy 6 800 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **lze** podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně ve lhůtě dvou týdnů jeho od doručení.

Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

Ostrava 14. října 2020

JUDr. Petr Indráček
samosoudce